

DAMON HA HERIET

CHANSON MORAL

Voar ton : *Ton humeur est, Catherine,*

Tud yaouanc, tener a galon,
Me propos d'ec'h vit model
Daou den, Heriet ha Damon,
Da veza fur ha fidel :
Var ho zourmanchou int trec'het,
Dre ho vertu, ho c'houraj ;
Erfin, da veza unisset
A deus bet an avantaj.

Heriet, sûr, a disquenne
Deus eur baron renommet ;
Ha Damon oa deus eul ligne
Ive ancien meurbet :
Ar plac'h a oa yaouanc ha caër,
Ar potr a oa evel moulet ;
Ho daou oant eur mezellour scler
Deus ar guir amourouset.

A denerediguez carguet
Damon, eur zul, d'ar miatin,
Goude beza devot clevet
Oferen eur c'hapucin,
A n'em rent en ty ar baron,
Poli bras, leun a dousder,
A lavar : « Me a zo Damon :
Ma recevit vit map caër.

--- Evidoc'h, den braou ha galant,
Ma merc'h na vo birviquen,
Dre eur c'hrill an Oll Buissant
A vo he fried hepquen.
Me meus menbl ar priciussa,
Hac aour bars an abundans :
N'ho possedo den er bed-ma
Met ma map, en assurans.

-- Ah ! miret ho pinvidiguez
Hac ouspen ho tensoriou,
Na bretantan cavet james
Nep lod aneze, outro :
Mar peus aour, me a meus ive
Suffis, herve ma souhêt :
Eus ho traou oll na fell din-me
Mer possedi Heriet. »

Ar baron coz hac impoli
A dec'h 'neur c'hija he benn,
Hanval eus eun tad meurbet cri
A tro prest deza he quein ;
Hac en noz varlerc'h a treinas
D'eur gouënt, pel ac'hane,
Ar plac'h nep cavet fot biscoas
Nemet he fidelite.

O trista separasion
Vit amouroujen tener !
Tourmantet bras eo ho c'halon,
En pep lec'h, en pep amzer :
Caër a neveys Damon bale
Varlerc'h he zouc Heriet,
En nep seçon na oar doare
D'ar plac'lec'h ma zeo cuzet.

Mez ar vam superiores
A dalc'h d'he distrei a grenn ;
Parlant a re dezi, hep cess,
Deus an habit, ar reglen :
« Quemerit ar voil promptamant,
Ornit ho bisaj gauti ;
An elez dreist ar firmamant
Neuse gano melodi.

— Ah ! Itron superiores,
Destumet ho bændennou ;
N'allan quet, dre zempladurez,
Conëzan dindann ho laçon :
Da eur chans muioc'h evurus
Doue a neüs ma galvet,
Da Damon, mignoa vertuzus,
Me vezo fidel bepret. »

Deus an Allamagn ec'h erru
Gant ar baron eul lizer
Evit annons deza, dious-tu,
A zeo maro e vap quer,
Pehini, evit guir, oa bet
Courajus bras er gombat ;
Mez er fin oa bet discaret,
Hag a reucas scuil he voad

Ar baron, pa lenn al lizer,
N'e cess da huanadi ;
D'he vap a scuil daëro tener
Balamour d'he varo cri.
« Me a moa miret, emeza,
Evidout cals a vadou :
Heriet zo venget brema,
Dre buissans an Envou. »

An deiz varlerc'h a partias
Vit e gulet d'ar gouent.
« Ma merc'h, me meus disesper bras,
Me fell d'in coll ma squient !
Doue a deu d'am puissa
Deus ma ré a grueldet :
Evidout, elec'h coll, brema
Vo ma merc'h muia caret ! »

— Ma zad quez, petra a c'hoarve
Ma zoc'h quement chagrinet ?
— Da vreur na man quen en bue ;
O combatti eo lazet :
En Allamagn o rei zouten
D'ar roue, leun a gouraj ;
Ha d'am c'honsoli na chom den
Nemet te, pas d'avantaj.

— Er momet ma, ma zadic quez,
Me ho ped da arretin.
An objet deus ma c'harantez
Breman a accordfet din.
— He vuez, abaoe pell amzer,
Ma merc'h, a nevez collet
En Itali, a leverrer,
Er plac' Castella hanvet.

O chans leun deus a grueldet !
Ah ! ma mignon zo maro.
He vuez a zo tremenet,
Me neus quet fin d'am deizo !
Destinaduez rigourus,
Ha c'houi, tad cri ha barbar !
Ho calon neubent truezus
Evit biquen hon separ.

Adieu ! ma zadic paour eta :
Adieu ! ma mignoneset.
Me finisso er gouënt-ma,
Ma devejo da donet.
Oll blavejo trist ma bue,
Dindan habit eur seurez,
Vo laquet da bedi Doue
Da bardoni d'am zud quez.

Ah ! Itron superiores,
Eun habit prompt, me ho ped,
Rac eun désir zantel am press
Da veza deus ho derved :
Troc'hit buan ma bleo melen,
Pere moa quement soignet,
Hep conservi eur scoulm hepquen :
Ma c'harante zo collet.

Adieu-ta, ma muian caret !
Evit ar vec'h divezan,
Pa sonjan ennoud, venn mantret :
Da boan zo collet breman.
Adieu eta ! ma c'halonnec,
Hanval ous an durznel,
Goude ma vezin maro mic,
Me vezo c'hoaz did fidel.

Heriet eta zo novic ;
 Domaj bras a zeo meurbet
 Penos ve dindan eur silic
 Coachet quement a c'henet.
 He zad a neveys bolonte
 D'he lemel deus ar gouënt,
 Mez maro eo e c'harante :
 En ze birviquen na zent.

Mez eun de hepquen , justamant ,
 Aroc he profession,
 Quasi dre eur borzud patant,
 Clevit gant attention :
 Ebars en pep lec'h na gomzer
 Met deus eur c'haptif prenet,
 A galite, yaouanc ha caër,
 Deus an Turki retornet.

En pevar c'horn quer na glever
 Coms met deus an esclav coant ;
 An oll a deu d'he diguemer,
 Ha gante pep a bresant ;
 Ha memeus an itronezet,
 Meurbet tener dre natur,
 A scuil diëro pa deus clevet
 Raporti he avantur.

Bete ar superiores
 A neus desir d'hen guelet ;
 En eur momet pep leanes
 D'ar parlouer a diret.
 Pervuia chome Heriet
 Ebars eur gambr, a goste,
 Mez dre eur mouamant secret,
 Hi zo n'em rentet ive.

• Captif brao, contet-hu din me,
 Eme ar vam leanez,
 Petra a deu d'hoc'h accabli,
 Rac me meus ouzoc'h truez.
 — M'ho ped, itron, ma excuzet,
 N'oullan quet presantamant.

A ve ma c'hano discleriet ;
 Me zo digentil yaouanc.

A greis ma c'halon me garie
 Eur plac'h yaouanc ar vrafoan ;
 Hi he unan, deus he c'hoste,
 Am c'here sûr, a gredan ;
 Drouc contant eo he zad cruel ;
 Collet neus ma c'harante :
 Anlevet neus ma dous fidel
 Eun devez deus ar beure.

En pezh andret a zeo coachet,
 Leverit, tad rigourus.
 Epad seiz vloa meus-hi clasquet
 En mil andret danjerus ;
 Partout na rân nemet bale ;
 Clasp a rân hep espérans
 Ar feumeulen a dle eun de
 Laquat fin d'am oll souffrans

Eur c'horser coz am quemeras
 Hac am guerzas hep true ;
 Ma c'halon sincer a chomas
 Ha fidel en amitie.
 Beza nevoa eur plac'h charmant
 Hac am c'hoantas da bried ;
 Mez elec'h beza inconstant,
 Cals a boan a meus souffret.

D'ar fin c'homan zo bet facht,
 Pa deuan d'he refusi :
 En tuont d'eur blavez eo bet
 Crenn ous ma persecuti :
 Dre he urs on bet oblijet
 D'al labouriou ar rustan :
 Me nem gaf meurbet affliget
 O pronons ar guirion-ma.

Ma buez oa echu quasi ;
 Me a desiré mervel,
 Pa n'em gavas bars an Turki

Nombre deus a venec'h santel ;
 Evit terri ma chadenou
 Gant Done oant digaset :
 Mez sort na gontan ma deizou,
 Mar n'am be qet Heriet. »

Danve al leanes yaouanc
 Dre an discour-ze troublet ,
 A renq cavet zicour, hep manq,
 Digant an oll seurezet ;
 Gant eul lagat a ra eur sell,
 Lavaret rà n'eur grenn :
 » O Damon, ma mignon fidel,
 Te vel da vestrez brema. »

Damon o clevet he c'homzo
 A goll a réson querquent ;
 Mar be lesit, ar c'brill a forço,
 Dévi a rei ar gouënt :
 Ha 'vit gallout he arréti,
 Eo rêt prometti deza
 Penos a deui da eureuji
 He zouçic Herietta.

Ar baron coz a éruas
 Evit ar broffession ;
 An amitie ze hen cargas
 Demeus a compassion.
 Ractal a deu da consanti
 D'eun hevelep allians,
 Ha hep enr momet deporti,
 A curun ho esperans.

An dimizi-ze a oe gret
 Gant cals a solennité ;
 Ar guerent yaouanc pe oaget
 A oe assamblet neuse.
 Gonde quement deus a boanion,
 A groas hac a nêc'hamant,
 Oe unisset ho c'halonou,
 Da recompaus ho zourmant.

